

воленъ, Цезарь хвърли още единъ погледъ къмъ него и после очитъ му се спрѣха предъ статуята на бившия му другарь и противникъ Помпей, когото египетскиятъ кралъ Птолемей бѣше заповѣдалъ да убиятъ.

Когато стигна подножието на тоя мраморъ, стана нѣщо неочаквано. Задъ колонитѣ изкочиха седемъ нобили, водени отъ нѣкогашния привърженикъ на Помпея, Касий, и отъ още единъ, който бѣше закрилъ лице съ тогата си. Внезапно тѣ извадиха отъ дрехитѣ си мечове и обградиха Цезаря.

— Дойде часътъ на твоя край, Гай Юлий Цезарь, ти, който грабна всичката властъ въ рѣцетѣ си и унижавамъ насъ — знатнитѣ римляни. Пази се! — съ стиснати зѣби прошепна Касий и вдигна меча си.

Цѣлиятъ сенатъ замръзненъ и разтревоженъ. Сенаторитѣ бѣха си прехапали езицитѣ и не знаеха, какво да предприематъ. Само Цезарь остана спокоенъ и, бързъ като свѣткавица, извади меча си. Задрѣнкаха оржжия. Седемъ души връхлитаха върху пълководеца като разярени чакали, но той се бранѣше изкустно и отбиваше ударитѣ, като отстѣпваше къмъ статуята на Помпея. Не бѣше лесно да се прободетъ тоя славенъ воинъ, чиято сила бѣше изпиталъ почти цѣлиятъ свѣтъ и който участвуваше въ сраженията рамо до рамо съ войницитѣ си, за да ги насърдчава и води къмъ нови победи.

Единъ отъ заговорницитѣ падна облѣнъ въ кръвъ, но другитѣ още по-ожесточено се нахвърлиха върху храбрия воинъ. Трѣбваше на всѣка цена да го убиятъ и то въ следнитѣ нѣколко секунди, защото другитѣ сенатори бѣха се съвзели и заедно съ група войници тичаха въ помощъ на Цезаря.

Нападательтъ, който криеше лицето си съ тога, получи единъ ударъ по ржката. Изведнажъ Цезарь спрѣ да се брани и бледенъ втренчи погледъ въ тоя непознатъ досега нападателъ. Той бѣ свалилъ ржката